

ฮีบรู (TNBT)

ฮีบรู

ฮีบรู 1

พระเจ้าพูดผ่านทางพระเยซูผู้เป็นพระโอรส

¹ ในโบราณกาลพระเจ้าได้พูดกับบรรพบุรุษของเรา ด้วยวิธีต่าง ๆ มากมาย ผ่านทางพวกศาสดาพยากรณ์ ² แต่ในวาระสุดท้ายนี้พระองค์ได้พูดกับเราทั้งหลายทางพระโอรส ผู้ซึ่งพระองค์ได้ตั้งให้เป็นผู้รับสรรพสิ่งทั้งปวงเป็นมรดก พระองค์ได้สร้างจักรวาลโดยพระโอรส ³ พระโอรสเป็นแสงสะท้อนสง่าราศีของพระเจ้า และมีสภาพเป็นพิมพ์เดียวกันกับพระองค์ และคำจูนสิ่งทั้งปวงไว้โดยพระคำ อันมีฤทธานุภาพของพระองค์ เมื่อพระโอรสได้ล้างบาปของเราด้วยพระองค์เองแล้ว ก็ได้นั่งเบื้องขวาของพระเจ้าเบื้องบน ⁴ พระองค์ยิ่งใหญ่กว่าเหล่าทูตสวรรค์มากนัก ด้วยว่าพระองค์ได้รับนามที่ดีกว่านามของทูตสวรรค์นั้นเป็นมรดก

พระโอรสมีความสำคัญกว่าทูตสวรรค์

⁵ เพราะว่ามีผู้ใดบ้างในบรรดาทูตสวรรค์ที่พระองค์ได้พูดกับเขาในเวลาใดว่า “เจ้าเองเป็นลูกชายของเรา วันนี้เราได้ให้กำเนิดแก่เจ้าแล้ว” และยังพูดอีกว่า “เราจะเป็นพ่อของเจ้า และเจ้าจะเป็นลูกของเรา” ⁶ และอีกครั้งหนึ่งเมื่อพระองค์นำพระโอรสองค์หัวปีนั้นเข้ามาในโลก พระองค์ก็พูดว่า “ให้บรรดาพวกทูตสวรรค์ทั้งสิ้นของพระเจ้านมัสการพระโอรส” ⁷ ส่วนพวกทูตสวรรค์นั้น พระองค์พูดว่า “พระองค์บันดาลพวกทูตสวรรค์ของพระองค์ให้เป็นดุจสายลม และบันดาลผู้รับใช้ของพระองค์ให้เป็นดุจเปลวไฟ” ⁸ แต่ส่วนพระโอรสนั้น พระองค์พูดว่า “ข้าแต่พระเจ้า พระที่นั่งของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์ ไม่เท่าแห่งอาณาจักรของพระองค์ก็เป็นไม้เท้าที่เที่ยงธรรม

⁹ พระองค์รักความชอบธรรม และเกลียดชังความชั่วช้า ฉะนั้นพระเจ้า คือ พระเจ้าของพระองค์ ได้แต่งตั้งพระองค์ไว้ด้วยน้ำมันหอมแห่งความยินดี ยิ่งกว่าเพื่อนทั้งปวงของพระองค์” ¹⁰ และ “ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นนาย เมื่อแรกเริ่มเดิมทีพระองค์วางรากฐานของแผ่นดินโลก

และฟ้าสวรรค์เป็นผลงานการสร้างของพระองค์¹¹ สิ่งเหล่านี้จะพินาศไป แต่พระองค์ดำรงอยู่
สิ่งเหล่านี้จะเก่าไปเหมือนเครื่องนุ่งห่ม¹² พระองค์จะม้วนสิ่งเหล่านี้ไว้ดุจเสื้อคลุม
และสิ่งเหล่านั้นก็จะเปลี่ยนแปลงไป แต่พระองค์ยังเป็นอย่างเดิม และปีเดือนของพระองค์จะไม่สิ้นสุด”¹³
แต่จะมีทูตสวรรค์องค์ใดเล่าที่พระองค์ได้พบในเวลาใดว่า “จงนั่งที่ขวาของเรา
จนกว่าเราจะกระทำให้ศัตรูของเจ้าเป็นแท่นรองเท้าของเจ้า”¹⁴
ทูตสวรรค์ทั้งปวงเป็นแต่เพียงวิญญาณที่รับใช้พระเจ้า
ที่พระองค์ส่งไปช่วยเหลือบรรดาผู้ที่ได้รับความหลุดพ้นเป็นมรดกมิใช่หรือ?

ฮีบรู 2

ความหลุดพ้นอันยิ่งใหญ่

¹ เหตุฉะนั้นเราควรจะสนใจในข้อความเหล่านั้น ที่เราได้ยินได้ฟังให้มากขึ้นอีก เพราะมิฉะนั้น
ในเวลาหนึ่งเวลาใดเราจะห่างไกลไปจากข้อความเหล่านั้น²
ด้วยว่าถ้าถ้อยคำซึ่งทูตสวรรค์ได้กล่าวไว้นั้นปรากฏเป็นความจริง
และการละเมิดกับการไม่เชื่อฟังทุกอย่างได้รับผลตอบสนองตามความยุติธรรมแล้ว³ ดังนั้น
ถ้าเราละเลยความหลุดพ้นอันยิ่งใหญ่แล้ว เราจะหลุดพ้นได้อย่างไร
ความหลุดพ้นนั้นได้เริ่มขึ้นโดยการประกาศของพระเจ้าผู้เป็นนาย และบรรดาผู้ที่ได้ยินพระองค์
ก็ได้รับรองว่าเป็นความจริง⁴ ทั้งนี้พระเจ้ายกเป็นพยานด้วย โดยแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์
และโดยการอิทธิฤทธิ์ต่าง ๆ และโดยของประทานจากพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์
ตามความประสงค์ของพระองค์

ความสำคัญของมนุษย์ในสายตาของพระเจ้า

⁵ เพราะว่าพระองค์ไม่ได้มอบโลกใหม่ ซึ่งเรากล่าวถึงนั้นให้อยู่ใต้บังคับของเหล่าทูตสวรรค์⁶
แต่มีคนกล่าวเป็นพยานในบางแห่งว่า “มนุษย์เป็นผู้ใดเล่าซึ่งพระองค์ระลึกถึงเขา
และบุตรมนุษย์เป็นผู้ใดซึ่งพระองค์เยี่ยมเยียนเขา”⁷
พระองค์ทำให้เขาต่ำกว่าพวกทูตสวรรค์เพียงชั่วระยะหนึ่ง และพระองค์มอบสง่าราศี
กับเกียรติเป็นมงกุฎให้แก่เขา⁸ พระองค์มอบสิ่งทั้งปวงให้อยู่ภายใต้เท้าของเขา”
ในการซึ่งพระองค์มอบสิ่งทั้งปวงให้อยู่ใต้อำนาจของเขานั้น ไม่มีสิ่งใดเลยที่ไม่อยู่ใต้อำนาจของเขา
และขณะนี้ เรายังไม่เห็นว่ามันอยู่ใต้อำนาจของเขา⁹ แต่เราก็เห็นพระเยซู
ผู้ซึ่งพระเจ้าทำให้พระองค์ต่ำกว่าทูตสวรรค์เพียงชั่วระยะหนึ่งนั้น
พระองค์ได้รับสง่าราศีและพระเกียรติเป็นมงกุฎ เพราะที่พระองค์ตายด้วยความทุกข์ทรมาน
ทั้งนี้โดยพระคุณของพระเจ้า พระองค์จะได้ตายเพื่อมนุษย์ทุกคน¹⁰
ด้วยว่าในการที่พระเจ้าจะพาลูกชายลูกหญิงเป็นอันมากถึงศักดิ์ศรีนั้น

ก็สมอยู่แล้วที่พระองค์ผู้เป็นเจ้าของสิ่งสารพัด และผู้บันดาลให้สิ่งสารพัดเกิดขึ้น
จะให้ผู้ที่เป็คนายแห่งความหลุดพ้นของเขานั้นได้ถึงที่สำเร็จโดยการทนทุกข์ทรมาน ¹¹
เพื่อว่าทั้งพระองค์ผู้ชำระคนเหล่านั้นให้บริสุทธิ์ในความหลุดพ้นขั้นที่สอง
และคนเหล่านั้นที่ได้รับการชำระ ก็มาจากแหล่งเดียวกัน
เพราะเหตุนั้นพระองค์จึงไม่ละอายที่จะเรียกเขาเหล่านั้นว่า เป็นพี่น้อง

ความสำคัญของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์

¹² ดังที่พระองค์กล่าวว่า “เราจะประกาศนามของพระองค์แก่พี่น้องของเรา
เราจะสรรเสริญพระองค์ในท่ามกลางที่ชุมชน” ¹³ และกล่าวอีกว่า “เราจะไว้วางใจในพระองค์”
ทั้งกล่าวอีกว่า “ดูเถิด ตัวเรากับลูกของเรา ซึ่งพระเจ้าประทานแก่เราอยู่ที่นี่แล้ว” ¹⁴ เหตุฉะนั้น
ครั้นลูกทั้งหลายมีเนื้อและเลือดอยู่แล้ว พระองค์ก็ได้มีเนื้อและเลือดเหมือนกัน เพื่อโดยความตายนั้น
พระองค์จะได้ทำลายมารผู้ที่มีอำนาจแห่งความตาย ¹⁵
และจะได้ปลดปล่อยเขาเหล่านั้นให้พ้นจากการเป็นทาสตลอดชีวิต เนื่องจากกลัวความตาย ¹⁶ ความจริง
พระองค์ไม่ได้ช่วยบรรดาทูตสวรรค์ แต่ช่วยพงศ์พันธุ์ของอับราฮัม ¹⁷ เหตุฉะนั้น
พระองค์จึงต้องเป็นเหมือนกับพี่น้องทุกอย่าง เพื่อจะได้เป็นมหาบุโรหิต ผู้เปี่ยมด้วยความเมตตา
และความซื่อสัตย์ ในการกระทำทุกอย่างต่อพระเจ้า เพื่อลบล้างบาปของประชาชน ¹⁸
เพราะเหตุที่พระองค์ได้ทนทุกข์ทรมาน และถูกทดลอง พระองค์จึงสามารถช่วยผู้ที่ถูกทดลองได้

ฮีบรู 3

พระเยซูเป็นใหญ่กว่าโมเสส

¹ เหตุฉะนั้น พี่น้องที่เป็นวิมุตติชนทั้งหลาย
ผู้เข้าส่วนด้วยกันในการทรงเรียกซึ่งมาจากสวรรค์นั้น จงพิจารณาดูพระเยซู
และผู้เป็นมหาบุโรหิตที่เราเราประกาศว่าเชื่อ ² พระองค์สัตย์ซื่อต่อพระเจ้าผู้แต่งตั้งพระองค์ไว้
เหมือนอย่างโมเสสได้สัตย์ซื่อในชุมชนของพระเจ้า ³
แต่ถึงกระนั้นพระเยซูก็สมควรได้รับเกียรติมากกว่าโมเสส
เช่นเดียวกับผู้สร้างบ้านย่อมมีเกียรติยศมากกว่าบ้านนั้น ⁴ เพราะว่าบ้านทุกหลังต้องมีผู้สร้าง
แต่ว่าผู้สร้างสิ่งทั้งปวงก็คือพระเจ้า ⁵ ฝ่ายโมเสสนั้นสัตย์ซื่อในชุมชนทั้งสิ้นของพระเจ้า ในฐานะผู้รับใช้
เพื่อจะได้เป็นพยานในเรื่องต่าง ๆ ที่พระเจ้ากล่าวในภายหลัง ⁶
แต่พระผู้เป็นพระศรีอาริย์นั้นในฐานะที่เป็นพระโอรส ผู้มีอำนาจเหนือชุมชนของพระเจ้า
และเราก็เป็นชุมชนนั้น หากเพียงแต่เราจะยึดความมั่นใจ และความภูมิใจในความหวังนั้นไว้

คำตักเตือนของผู้เขียนที่มีต่อชาวฮีบรู

⁷ เหตุฉะนั้น ตามที่พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์กล่าวว่า “วันนี้ ถ้าท่านทั้งหลายจะได้ยินเสียงของพระองค์” ⁸ อย่าให้จิตใจของท่านดื้อรั้นไปเหมือนอย่างในครั้งกบฏนั้น ในวันที่ถูกทดสอบในถิ่นทุรกันดาร ⁹ เมื่อบรรพบุรุษของท่านทดสอบเรา โดยเอาเราเข้าพิสูจน์ และได้เห็นกิจการของเราถึงสี่สิบปี ¹⁰ เพราะเหตุนั้นเราจึงโกรธคนในยุคนี้” และว่า “ใจของเขาหลงผิดอยู่เสมอ พวกเขาไม่รู้จักทางของเรา” ¹¹ ดังนั้นเราจึงให้คำมั่นสัญญาด้วยความโกรธของเราว่า “เขาจะไม่ได้เข้าสู่อการหยุดพักของเรา” ¹² นี่แน่ะ พี่น้องทั้งหลาย จงระวังให้ดี เพื่อจะไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดในพวกท่านมีใจชั่วและไม่เชื่อ แล้วก็หลงไปจากพระเจ้าผู้มีชีวิตอยู่ ¹³ ท่านจงเตือนสติกันและกันทุกวัน ตลอดเวลาที่เรียกว่า วันนี้ เพื่อว่าจะไม่มีผู้ใดในพวกท่านมีใจดื้อรั้นไปเพราะเล่ห์กลของบาป ที่อยู่ใต้อำนาจของ กิเลส ตัณหา อุปาทาน และอวิชชา ¹⁴ เพราะเรามีส่วนร่วมกับพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ ถ้าเราเพียงแต่ยึดความมั่นใจที่เรามีอยู่ในตอนต้นไว้ให้มั่นคงจนถึงที่สุด

¹⁵ ดังมีคำกล่าวที่ว่า “วันนี้ ถ้าท่านทั้งหลายจะได้ยินเสียงของพระองค์ อย่าให้จิตใจของท่านดื้อรั้นไปอย่างในการกบฏครั้งนั้น” ¹⁶ ใครเล่าที่ได้ยินแล้วแต่ยังกบฏ? ก็คือทุกคนที่ไม่เสสนำออกจากอียิปต์มิใช่หรือ? ¹⁷ และใครเล่าที่พระองค์ได้โกรธตลอดสี่สิบปีนั้น ก็คนเหล่านั้นที่ทำบาป และซากศพของเขาก็ถูกทิ้งอยู่ในถิ่นทุรกันดารมิใช่หรือ? ¹⁸ และแก่ใครเล่าที่พระองค์ได้ให้คำมั่นสัญญาว่า เขาจะไม่ได้เข้าสู่อการหยุดพักของพระองค์ ก็คนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อมิใช่หรือ? ¹⁹ เพราะฉะนั้นเราจึงเห็นว่า เขาไม่สามารถเข้าไปสู่อการหยุดพักนั้นได้ เพราะพวกเขาไม่ได้เชื่อ

ฮีบรู 4

พระสัญญาที่จะให้เข้าสู่อการหยุดพัก

¹ เหตุฉะนั้น เมื่อมีคำสัญญาที่ให้ไว้แล้วว่า จะให้เข้าสู่อการหยุดพักของพระองค์ ก็ให้เราทั้งหลายระมัดระวัง มิฉะนั้นอาจจะมึบางคนในพวกท่านไปไม่ถึง ² เพราะว่าเราได้รับข่าวดีเช่นเดียวกับพวกเขา แต่ข่าวที่ได้ยินนั้นไม่เป็นประโยชน์แก่เขา เพราะพวกเขาไม่เชื่อ ³ ส่วนเราทั้งหลายที่เชื่อแล้วก็ได้เข้าสู่อการหยุดพัก ดังที่พระองค์ได้กล่าวว่า “ตามที่เราได้ให้คำมั่นสัญญาด้วยความโกรธว่า พวกเขาจะไม่ได้เข้าสู่อการหยุดพักของเรา” แม้ว่างานนั้นสำเร็จแล้วตั้งแต่สร้างโลก ⁴ และมีข้อหนึ่งที่พระองค์ได้กล่าวถึงวันที่เจ็ดดังนี้ว่า “ในวันที่เจ็ดพระเจ้าพักการงานทั้งสิ้นของพระองค์” ⁵ และในข้อนั้นก็กล่าวอีกว่า “เขาจะไม่ได้เข้าสู่อการหยุดพักของเรา” ⁶ ที่จริงยังมีทางให้บางคนเข้าสู่อการหยุดพักนั้น

แต่คนเหล่านั้นที่ได้ยินข่าวดีคราวก่อนไม่ได้เข้า เพราะเขาไม่เชื่อฟัง ⁷

ดังนั้นพระองค์ได้กำหนดไว้อีกวันหนึ่งคือ วันนี้ ตามที่พระองค์ได้กล่าวทางดาวิดในเวลาหลายปีต่อมา ถึงข้อที่เคยอ้างมาแล้วว่า “วันนี้ถ้าท่านทั้งหลายได้ยินเสียงของพระองค์อย่าให้จิตใจของท่านต้อรับ” ⁸ เพราะว่าถ้าโยชูวาได้พาพวกเขาเข้าสู่อการหยุดพักนั้นแล้ว พระองค์ก็คงไม่ได้กล่าวในภายหลังถึงวันอื่นอีก ⁹ ฉะนั้นจึงยังมีการหยุดพักในวันสัปดาห์สำหรับประชากรของพระเจ้า ¹⁰ เพราะว่าคนใดที่ได้เข้าไปสู่อการหยุดพักของพระองค์แล้ว ก็ได้หยุดการงานของตน เหมือนพระเจ้าได้หยุดจากพระราชกิจของพระองค์

ความสำคัญของพระคำของพระเจ้า

¹¹ เหตุฉะนั้น ขอให้เราพยายามเข้าสู่อการหยุดพักนั้น เพื่อจะไม่มีผู้คนหนึ่งคนใดพลาดไป ทำตามอย่างคนที่ไม่เชื่อฟังเหล่านั้น ¹² เพราะว่า พระคำของพระเจ้านั้นมีชีวิต และฤทธานุภาพอยู่เสมอ คมยิ่งกว่าดาบสองคมใด ๆ แทะทะลุกระทั่งแยกจิต และวิญญาณ ทั้งข้อกระดูก และไขในกระดูก และสามารถวินิจฉัยความคิด และความมุ่งหมายในใจด้วย ¹³ ไม่มีสิ่งทรงสร้างใดใดถูกปิดซ่อนไว้จากพระองค์ แต่ตรงกันข้ามทุกสิ่งก็ปรากฏแจ้งต่อสายตาของพระองค์ ผู้ซึ่งเราต้องถวายรายงานด้วยด้วย

พระเยซูคือมหาปุโรหิตไม่มีความบาป

¹⁴ เหตุฉะนั้นเมื่อเรามีมหาปุโรหิตผู้เป็นใหญ่ที่ผ่านฟ้าสวรรค์ไปแล้ว คือพระเยซูพระโอรสของพระเจ้า ขอให้เราทั้งหลายมั่นคงในการยอมรับของเราไว้ ¹⁵ เพราะว่าเราไม่ได้มีมหาปุโรหิตที่ไม่สามารถจะเห็นใจในความอ่อนแอของเรา แต่ได้ถูกทดสอบเหมือนอย่างเราทุกประการ ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังไม่มีความบาป ¹⁶ ฉะนั้นขอให้เราทั้งหลายจงมีใจกล้าเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณ เพื่อเราจะได้รับความเมตตา และจะได้พบพระคุณที่จะช่วยเราในขณะนี้เราต้องการ

ฮีบรู 5

หน้าที่ของมหาปุโรหิตที่เป็นมนุษย์

¹ ฝ่ายมหาปุโรหิตทุกคนที่เลือกมาจากมนุษย์ ได้แต่งตั้งไว้สำหรับมนุษย์ในบรรดาการซึ่งเกี่ยวกับพระเจ้า เพื่อท่านจะได้้นำเครื่องบรรณาการ และเครื่องบูชามาถวายเพราะความบาป ² ท่านผู้นั้นมีใจเมตตากรุณาคนโง่ และคนหลงผิดได้ เพราะท่านเองก็มีความอ่อนกำลังอยู่รอบตัวด้วย ³ เหตุฉะนั้นท่านต้องถวายเครื่องบูชาเพราะความบาปเพื่อคนทั้งปวงฉันใด

ท่านจึงต้องถวายเพื่อตัวเองด้วยฉันนั้น ⁴ และไม่มีผู้ใดตั้งตนเองเป็นบุโรหิตได้นอกจากพระเจ้าทรงเรียกเหมือนอย่างเรียกอาโรน

พระเจ้าเป็นผู้แต่งตั้งพระเยซูเป็นมหาบุโรหิต

⁵ ในทำนองเดียวกัน พระผู้เป็นพระศรีอาริย์ ก็ไม่ได้ยกย่องพระองค์เองขึ้นเป็นมหาบุโรหิต แต่เป็นโดยพระเจ้า ผู้ได้กล่าวกับพระองค์ว่า “เจ้าเป็นลูกของเรา วันนี้เราให้กำเนิดเจ้าแล้ว” ⁶ เหมือนพระองค์ได้กล่าวไว้อีกแห่งหนึ่งว่า “เจ้าเป็นบุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างของเมลคีเซเดค”

สภาพที่แท้จริงของพระเยซู

⁷ ฝ่ายพระเยซู ขณะเมื่อพระองค์อยู่ในสภาพของเนื้อหนังนั้น พระองค์ได้อธิษฐานและสวดอ้อนวอนด้วยน้ำตาไหล ต่อพระเจ้าผู้สามารถช่วยพระองค์ให้พ้นจากความตายได้ และพระเจ้าได้ยิน เพราะพระองค์ได้เกรงกลัวต่อพระเจ้า ⁸ ถึงแม้ว่าพระองค์เป็นพระโอรส พระองค์ก็เรียนรู้ที่จะนอบน้อมยอมเชื่อฟัง โดยความทุกข์ลำบากที่พระองค์ได้ทนเอา ⁹ และเมื่อพระเยซูถูกทำให้เพียบพร้อมทุกประการแล้ว พระองค์ก็เป็นแหล่งกำเนิดความหลุดพ้นตลอดไปชั่วนิรันดร์สำหรับคนทั้งปวงที่เชื่อฟังพระองค์ ¹⁰ โดยพระเจ้าได้ตั้งพระเยซูให้เป็นมหาบุโรหิต ตามอย่างของเมลคีเซเดค ¹¹ เรื่องเกี่ยวกับมหาบุโรหิตนั้นมีมาก และยากที่จะอธิบายให้เข้าใจได้ เพราะว่าท่านทั้งหลายกลายเป็นคนหูตึงเสียแล้ว ¹² ถึงแม้ว่าขณะนี้ท่านทั้งหลายควรจะเป็นครูได้แล้ว แต่ท่านก็ต้องให้คนอื่นสอนท่านอีกในเรื่องหลักเบื้องต้นแห่งพระคำของพระเจ้า และท่านทั้งหลายกลายเป็นคนที่ยังต้องกินน้ำนม ไม่ใช่อาหารแข็ง ¹³ เพราะว่าทุกคนที่ยังกินน้ำนมนั้นก็ยังไม่เข้าใจในพระคำแห่งความชอบธรรม เพราะเขายังเป็นเด็กอยู่ ¹⁴ แต่อาหารแข็งนั้นเป็นอาหารสำหรับผู้ใหญ่ คือผู้ที่เคยฝึกหัดความคิดของเขาจนสังเกตได้ว่าอะไรดีอะไรชั่ว

ฮีบรู 6

ผู้เชื่อในพระเจ้าคือผู้ที่ผ่านหลักคำสอนเบื้องต้นแล้ว

¹ เหตุฉะนั้นให้เราผ่านหลักคำสอนเบื้องต้นของพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ไว้ และให้เราก้าวไปให้ถึงความบริบูรณ์ อย่าเอาสิ่งเหล่านี้มาวางเป็นรากอีกเลย คือการกลับใจใหม่จากการประพฤติดีที่ตายแล้ว และความเชื่อในพระเจ้า ² และคำสอนว่าด้วยพิธีมูรธา และการปรกมือ และการเป็นขึ้นมาจากตาย และการพิพากษาลงโทษเป็นนิตย์นั้น ³ ถ้าพระเจ้าจะอนุญาต เราก็จะกระทำอย่างนี้ได้ ⁴ เพราะว่าคนเหล่านั้นที่ได้รับความสว่างมาครั้งหนึ่งแล้ว

และได้รู้รสของประทานจากสวรรค์ ได้มีส่วนในพระวิญญูณศักดิ์สิทธิ์⁵

และได้รู้รสของความดีงามแห่งพระคำของพระเจ้า และฤทธิเดชแห่งยุคที่จะมานั้น⁶

ถ้าเขาเหล่านั้นจะหลงอยู่อย่างนี้ ก็เหลือวิสัยที่จะให้เขากลับใจใหม่อีกได้

เพราะตัวเขาเองได้ตรึงพระบุตรของพระเจ้าเสียอีกแล้ว และได้ทำให้พระองค์ชายหน้าต่อคนเป็นอันมาก

⁷ ด้วยว่าพื้นแผ่นดินที่ได้ดูดดื่มน้ำฝนที่ตกลงมาเนื่อง ๆ

และงอกขึ้นมาเป็นต้นผักให้ประโยชน์แก่คนทั้งหลายที่ได้พรวนดินด้วยนั้น ก็รับพระพรมาจากพระเจ้า⁸

แต่ดินที่งอกหนามใหญ่และหนามย่อยก็ถูกทอดทิ้ง และเกือบจะถึงที่สาปแช่งแล้ว

ซึ่งในที่สุดก็จะถูกเผาไฟเสีย

ความแน่ใจในคำสัญญาของพระเจ้า

⁹ แต่ดูก่อนท่านที่รัก แม้เราพูดอย่างนั้น เราก็เชื่อแน่ว่าท่านทั้งหลายคงจะได้สิ่งที่ดีกว่านั้น

และสิ่งซึ่งเกี่ยวกับความหลุดพ้น¹⁰ เพราะว่าพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ จะไม่ลืมการงาน

และการทำงานหนักด้วยความเอาใจใส่ซึ่งท่านได้แสดงต่อนามของพระองค์ คือการรับใช้วิมุตติชนนั้น

และยังรับใช้อยู่¹¹ และเราอยากให้ท่านทั้งหลายทุกคนแสดงความตั้งใจจริง

ให้มั่นใจอย่างเต็มในความหวัง จนกว่าจะประสบผลสำเร็จ¹² เพื่อท่านจะไม่เป็นคนเฉื่อยชา

แต่ให้ตามอย่างคนเหล่านั้นที่อาศัยความเชื่อ และความเพียร จึงได้รับคำสัญญาเป็นมรดก¹³

เพราะว่าเมื่อพระเจ้าได้สัญญาไว้กับอับราฮัมนั้น โดยเหตุที่ไม่มีใครเป็นใหญ่กว่าพระองค์

ที่พระองค์จะให้คำมั่นสัญญาได้นั้น พระองค์ก็ได้ทรงให้คำมั่นสัญญาแก่พระองค์เอง¹⁴

คือพระองค์กล่าวว่า “เราจะอวยพรเจ้าเป็นแน่ เราจะทวีเชื้อสายของเจ้าให้มากขึ้น”

ผลที่ได้จากการเชื่อในคำมั่นสัญญา

¹⁵ เช่นนั้นแหละ เมื่ออับราฮัมได้ทนคอยด้วยความเพียรแล้ว ท่านก็ได้รับตามคำสัญญานั้น¹⁶

ส่วนมนุษย์นั้นต้องให้คำมั่นสัญญาต่อหน้าผู้ที่เป็นใหญ่กว่าตน และเมื่อเกิดข้อทู่เถียงอะไรกันขึ้น

ก็ต้องถือคำมั่นสัญญานั้นเป็นคำยืนยันชั้นเด็ดขาด¹⁷ ฝ่ายพระเจ้า

เมื่อพระองค์ตั้งใจจะสำแดงให้ผู้รับคำสัญญานั้นเป็นมรดกรู้ให้แน่ใจยิ่งขึ้นว่า

ความคิดของพระองค์จะเปลี่ยนแปลงไม่ได้ พระองค์จึงได้ให้คำมั่นสัญญาไว้ด้วย¹⁸

เพื่อสองประการนั้นเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ในที่ซึ่งพระองค์จะพูดโกหกไม่ได้นั้น

เราซึ่งได้หนีมาหาที่ลี้ภัยนั้นจึงจะได้รับการให้กำลังใจอย่างจริงจัง

ที่จะอวยเอาความหวังซึ่งมีอยู่ตรงหน้าเรา¹⁹ ความหวังนั้นเรายึดไว้ต่างเสมอเรือของจิตวิญญูณ

เป็นความหวังทั้งแน่ว และมั่นคง และได้ทอดสมอไว้ภายในม่าน²⁰

ที่พระเยซูผู้นำหน้าได้เข้าไปก่อนเพื่อเราแล้ว

เพราะพระองค์ได้รับการแต่งตั้งเป็นมหาบุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างเมลคีเซเดค

ฮีบรู 7

ตำแหน่งหน้าที่ของเมลคีเซเดค

¹ เพราะเมลคีเซเดคผู้นี้คือกษัตริย์เมืองซาเลม เป็นปุโรหิตของพระเจ้าผู้สูงสุด ผู้ได้พบอับราฮัม ขณะที่กำลังกลับมาจากการทำสงครามกับกษัตริย์ทั้งหลายนั้น และได้วยพรแก่อับราฮัม ² อับราฮัมก็ได้ถวายของเป็นสิบเปอร์เซ็นต์ของสิ่งทั้งปวงแก่เมลคีเซเดค ตอนแรกเมลคีเซเดคนั้น แปลว่ากษัตริย์แห่งความชอบธรรม แล้วภายหลังก็เป็นกษัตริย์เมืองซาเลมด้วย ซึ่งคือกษัตริย์แห่งสันภาพและสันติสุข ³ พ่อแม่และตระกูลของท่านก็ไม่มี วันเกิดวันตายก็เช่นกัน แต่เป็นเหมือนพระโอรสของพระเจ้า เมลคีเซเดคนั้นแหละดำรงอยู่เป็นปุโรหิตตลอดไปชั่วนิรันดร์

ความสำคัญและความยิ่งใหญ่ของเมลคีเซเดค

⁴ จงคิดดูเถิด ท่านผู้นี้ยิ่งใหญ่เพียงไร ที่อับราฮัมผู้เป็นต้นตระกูลของเรานั้น ยังได้นำสิบเปอร์เซ็นต์แห่งของริบนั้นมามอบให้แก่ท่าน ⁵ และแท้จริงบรรดาเชื้อสายของเลวี ซึ่งได้รับตำแหน่งปุโรหิตนั้น ถึงแม้ว่าท่านเหล่านั้นได้สืบเชื้อสายจากอับราฮัม ก็ยังมีคำสั่งให้รับสิบเปอร์เซ็นต์จากบรรดาประชากรตามพระบัญญัติ คือจากพวกพี่น้องของตน ⁶ แต่เมลคีเซเดคผู้นี้ไม่ใช่เชื้อสายพวกเขา แต่ก็ยังได้รับสิบเปอร์เซ็นต์จากอับราฮัม และได้วยพรให้อับราฮัมผู้ที่ได้รับคำสัญญาของพระเจ้า ⁷ สิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าคือผู้น้อยต้องรับพรจากผู้ใหญ่ ⁸ อีกประการหนึ่ง ในกรณีของปุโรหิตเผ่าเลวีนั้น มนุษย์ที่ต้องตายเป็นผู้รับสิบเปอร์เซ็นต์ แต่ในกรณีของเมลคีเซเดคผู้ที่รับสิบเปอร์เซ็นต์นั้น มีหลักฐานในพระคัมภีร์ว่าท่านยังมีชีวิตอยู่ ⁹ ถ้าจะพูดไปอีกอย่างหนึ่งก็ว่า เลวีนั้นที่รับสิบเปอร์เซ็นต์ ก็ยังได้ถวายสิบเปอร์เซ็นต์ ทางอับราฮัม ¹⁰ เพราะว่าขณะนั้นเขายังอยู่ในสายเลือดของบรรพบุรุษ ขณะที่เมลคีเซเดคได้พบกับอับราฮัม

ปุโรหิตตามแบบของเมลคีเซเดค

¹¹ อย่างไรก็ตาม ถ้าพวกปุโรหิตเผ่าเลวีนำมนุษย์มาสู่พระเจ้าได้ ด้วยว่าประชาชนได้รับธรรมบัญญัติโดยระบบนี้ โฉนจะต้องมีปุโรหิตอีกตามแบบอย่างของเมลคีเซเดค แทนพวกปุโรหิตตามแบบอย่างของอาโรนแล้ว ¹² เพราะเมื่อตำแหน่งปุโรหิตเปลี่ยนแปลงไปแล้ว ธรรมบัญญัติก็จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย ¹³ เพราะว่าท่านที่เรากล่าวถึงนั้นมาจากตระกูลอื่น ซึ่งเป็นตระกูลที่ยังไม่มีผู้ใดเคยทำหน้าที่รับใช้ที่แท่นบูชาเลย ¹⁴ เพราะเป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้สืบเชื้อสายมาจากตระกูลยูดาห์ โมเสสไม่ได้ว่าจะมีปุโรหิตมาจากตระกูลนั้นเลย

ระบอบปุโรหิตตามค่างของเมลคีเซเดค

15 และข้อนี้ประจักษ์ชัดยิ่งขึ้นอีก

เมื่อปรากฏว่ามีปุโรหิตอีกผู้หนึ่งเกิดขึ้นตามอย่างของเมลคีเซเดค 16

ซึ่งไม่ได้ตั้งขึ้นตามบัญญัติที่เป็นเรื่องเชื้อสาย แต่เป็นเรื่องตามฤทธิ์เดชแห่งชีวิตอันไม่เสื่อมสิ้นสลายได้เลย

17 เพราะมีพยานกล่าวถึงท่านว่า “ท่านเป็นปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างของเมลคีเซเดค” 18 ด้วยว่าจริง ๆ

แล้วพระบัญญัติที่มีอยู่เดิมนั้น ก็ได้ยกเลิกไปแล้ว เพราะขาดฤทธิ์เดชและไร้ประโยชน์ 19

เพราะว่าธรรมเนียมบัญญัตินั้นไม่สามารถนำมนุษย์มาสู่พระเจ้าได้ แต่ได้นำความหวังอันดีกว่าเข้ามา

และโดยความหวังนั้นเราทั้งหลายจึงเข้ามาใกล้พระเจ้า

ที่มาของปุโรหิตตามแบบของเมลคีเซเดค

20 ที่ว่าดีกว่านั้นก็เพราะว่า ปุโรหิตคนนั้นได้ตั้งขึ้นโดยคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้ 21

บรรดาปุโรหิตเหล่านั้นไม่มีการกล่าวคำมั่นสัญญา เมื่อเขาเข้ารับตำแหน่ง

แต่ส่วนปุโรหิตใหม่นี้มีคำมั่นสัญญาจากพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ให้คำมั่นสัญญาแล้ว

และจะไม่เปลี่ยนใจของพระองค์ว่า ‘ท่านเป็นปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างของเมลคีเซเดค’” 22

พระเยซูเป็นผู้รับประกันพันธสัญญาอันดีกว่านั้นสักเพียงใด

พระเยซูเป็นผู้ดำรงตำแหน่งปุโรหิตตลอดไป

23 ส่วนปุโรหิตเผ่าเลวีเหล่านั้นก็ได้ตั้งขึ้นไว้หลายคน

เพราะว่าความตายได้ขัดขวางไม่ให้ดำรงอยู่ในตำแหน่งตลอดไป 24 แต่พระเยซูนี้

พระองค์ดำรงตำแหน่งปุโรหิตตลอดกาล เพราะพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์ 25 ด้วยเหตุนี้

พระองค์จึงมีความสามารถเป็นนิตย์ ที่จะช่วยคนทั้งปวงที่ได้เข้ามาถึงพระเจ้าโดยทางพระองค์นั้น

ให้ได้รับความหลุดพ้น เพราะว่าพระองค์มีชีวิตอยู่เป็นนิตย์ เพื่อขอความกรุณาให้แก่คนเหล่านั้น

ความยิ่งใหญ่ของพระเยซูในการเป็นมหาปุโรหิต

26 มหาปุโรหิตเช่นนี้แหละที่เหมาะสมสำหรับเรา คือเป็นผู้บริสุทธิ์ ปราศจากอูบาย ไร้มลทิน

แยกจากคนบาปทั้งปวง ประทับอยู่สูงกว่าฟ้าสวรรค์ 27 พระองค์ไม่ต้องนำเครื่องบูชามาทุกวัน ๆ

ดังเช่นมหาปุโรหิตอื่น ๆ ผู้ซึ่งถวายสำหรับความผิดของตัวเองก่อน

แล้วจึงถวายสำหรับความผิดของประชาชน ส่วนพระองค์ได้ถวายเครื่องบูชาเพียงครั้งเดียว

คือเมื่อพระองค์ได้ถวายพระองค์เอง 28

ด้วยว่าธรรมเนียมบัญญัตินั้นได้แต่งตั้งมนุษย์ที่อ่อนกำลังขึ้นเป็นมหาปุโรหิต

แต่คำมั่นสัญญานั้นซึ่งมาภายหลังธรรมเนียมบัญญัติ ได้แต่งตั้งพระโอรสขึ้น ผู้ถึงความสำเร็จเป็นนิตย์

อีบุร 8

พระเยซูเป็นมหาบุโรhitแห่งพันธสัญญาใหม่

¹ บัดนี้ ในเรื่องที่เราพูดมาแล้วนั้น ข้อสรุปนั้นคือว่า เรามีมหาบุโรhitอย่างนี้เอง ผู้ได้นั่งอยู่เบื้องขวาพระที่นั่งแห่งผู้ทรงเดชานุภาพในสวรรค์ ² เป็นผู้ปฏิบัติกิจในสถานบริสุทธิ์ และในพลับพลาแท้ ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตั้งไว้ ไม่ใช่มนุษย์ตั้ง ³ เพราะว่ามหาบุโรhitทุกคนได้รับการแต่งตั้งให้ถวายทั้งเครื่องบูชา และของถวาย ฉะนั้นมหาบุโรhitทองคำนี้ทรงจำเป็นต้องมีสิ่งที่จะถวายด้วย ⁴ ถ้าพระองค์อยู่ในโลก พระองค์ก็จะไม่ได้เป็นบุโรhit เพราะว่ามีบุโรhitที่ถวายของกำนัลตามธรรมเนียมอยู่แล้ว ⁵ บุโรhitเหล่านั้นปฏิบัติตามแบบ และเงาแห่งสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ในสวรรค์ เหมือนพระเจ้าได้สั่งแก่โมเสส เมื่อท่านจะสร้างพลับพลาขึ้นว่า “ดูเถิด จงทำทุกสิ่งตามแบบอย่างที่เราแจ้งแก่เจ้าบนภูเขา” ⁶ แต่ว่าพระองค์ได้เป็นคนกลางแห่งพันธสัญญาอันยอดเยี่ยมกว่าเดิม เพราะได้ตั้งขึ้นโดยคำสัญญาอันดีกว่าเดิมเท่าใด บัดนี้พระองค์ก็ได้ตำแหน่งอันดีกว่าเดิมเท่านั้น ⁷ เพราะว่าถ้าพันธสัญญาเดิมนั้นไม่มีข้อบกพร่องแล้ว ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องพันธสัญญาที่สองอีก

พันธสัญญาใหม่ที่พระเจ้าทำกับอิสราเอล

⁸ ด้วยว่าพระเจ้าได้กล่าวติเขาว่า “พระเจ้าผู้เป็นนายกล่าวว่า ‘ดูเถิด วันเวลาจะมาถึง ซึ่งเราจะทำพันธสัญญาใหม่กับวงศ์วานอิสราเอล และวงศ์วานยูดาห์’ ⁹ ไม่เหมือนกับพันธสัญญาซึ่งเราได้กระทำกับบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย เมื่อเราจู่มือเขาเพื่อนำเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพราะว่าเขาเหล่านั้นไม่ได้ตั้งมั่นอยู่ในพันธสัญญาของเราอีกต่อไปแล้ว เราจึงได้ละเขาไว้” พระเจ้าผู้เป็นนายกล่าวดังนี้แหละ ¹⁰ นี่คือพันธสัญญาซึ่งเราจะกระทำกับวงศ์วานอิสราเอลภายหลังสมัยนั้น พระเจ้าผู้เป็นนายกล่าวว่า “เราจะบรรจُبัญญัติของเราไว้ในจิตใจของเขาทั้งหลาย และจะจารึกมันไว้ในดวงใจของเขาทั้งหลาย และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชากรของเรา” ¹¹ และทุกคนจะไม่สอนเพื่อนบ้านของตนและพี่น้องของตนแต่ละคนอีกว่า ‘จงรู้จักพระเจ้าผู้เป็นนาย’ เพราะเขาทั้งหลายจะรู้จักเราหมด ตั้งแต่คนต่ำต้อยที่สุดถึงคนใหญ่โตที่สุด ¹² เพราะเราจะกรุณาต่อความชั่วช้าของเขา และจะไม่จดจำบาปและความชั่วช้าของเขาอีกต่อไป” ¹³ เมื่อพระองค์กล่าวถึง “พันธสัญญาใหม่” พระองค์ถือว่า พันธสัญญาเดิมนั้นพ้นสมัยไปแล้ว และสิ่งที่พ้นสมัยและเก่าไปแล้วนั้น ก็พร้อมที่จะเสื่อมสูญไป

ฮีบรู 9

สภาพของสถานนมัสการสำหรับโลกนี้

¹ แท้จริง ถึงแม้พันธสัญญาเดิมนั้นก็ยังได้มีกฎสำหรับการรับใช้ในพิธีนมัสการ และได้มีสถานอันบริสุทธิ์สำหรับโลกนี้ ² เพราะเราได้มีพลับพลาสร้างขึ้นตงแต่เสร็จแล้ว คือห้องชั้นนอก ซึ่งมีเชิงเทียน โต๊ะ และขนมปังศักดิ์สิทธิ์ ห้องนี้เรียกว่าที่บริสุทธิ์ ³ และภายในม่านชั้นที่สองมีห้องพลับพลาซึ่งเรียกว่า ที่บริสุทธิ์ที่สุด ⁴ ห้องนั้นมีแท่นทองคำสำหรับถวายเครื่องหอม และมีหีบพันธสัญญาหุ้มด้วยทองคำทุกด้าน ในหีบนั้นมีโถทองคำใส่มานา และมีไม้เท้าของอาโรนที่ออกช่อ และมีแผ่นศิลาที่จารึกพันธสัญญา ⁵ และเหนือหีบนั้นมีรูปทูตสวรรค์แห่งสง่าราศีคลุมพระที่นั่งพระกรุณานั้น สิ่งเหล่านี้เราจะพรรณนาให้ละเอียดในที่นี้ไม่ได้

หน้าที่ของปุโรหิตในการรับใช้ที่พลับพลาหรือศาลของยาห์เวห์

⁶ แล้วเมื่อจัดตั้งสิ่งเหล่านี้ไว้อย่างนั้นแล้ว พวกปุโรหิตก็เข้าไปในพลับพลาหรือศาลของยาห์เวห์ห้องที่หนึ่งทุกครั้งที่ได้รับใช้พระเจ้า ⁷ แต่ในห้องที่สองนั้นมีมหาปุโรหิตผู้เดียวเท่านั้นที่เข้าไปได้ปีละครั้ง และต้องนำเลือดเข้าไปถวายเพื่อตัวเอง และเพื่อความผิดของประชาชนด้วย ⁸ อย่างนั้นแหละ พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ได้สำแดงว่า ทางซึ่งจะเข้าไปในที่บริสุทธิ์ที่สุดนั้นไม่ได้ปรากฏแจ้ง คราวเมื่อพลับพลาเดิมยังตั้งอยู่ ⁹ พลับพลาเดิมเป็นเครื่องเปรียบสำหรับในเวลานั้น คือมีการถวายของกำนัล และเครื่องบูชา ซึ่งจะกระทำให้ใจวินิจฉัยผิดและชอบของผู้ถวายนั้นถึงที่สำเร็จไม่ได้ ¹⁰ ซึ่งเป็นแต่เพียงของกินของดื่ม และพิธีชำระล้างต่าง ๆ และเป็นพิธีสำหรับเนื้อหนังที่ได้บัญญัติไว้จนกว่าจะถึงเวลาที่จะต้องเปลี่ยนแปลงใหม่

พระเยซูเป็นมหาปุโรหิตแห่งสิ่งประเสริฐ

¹¹ แต่เมื่อพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ได้มาเป็นมหาปุโรหิตแห่งสิ่งประเสริฐ ซึ่งจะมาถึงโดยทางพลับพลาอันใหญ่ยิ่งกว่า และสมบูรณ์ยิ่งกว่าแต่ก่อน ที่ไม่ได้สร้างขึ้นด้วยมือ และพูดได้ว่ามิได้เป็นอย่างของโลกนี้ ¹² พระองค์ได้เข้าไปในที่บริสุทธิ์เพียงครั้งเดียวเท่านั้น และพระองค์ไม่ได้นำเลือดแพะและเลือดลูกวัวเข้าไป แต่ทรงนำเลือดของพระองค์เองเข้าไป และทำการไถ่บาปให้แก่เราสำเร็จชั่ววันรันดร์ ¹³ เพราะถ้าเลือดวัวตัวผู้และเลือดแพะ และเถาของลูกโคตัวเมีย ที่ประพรมลงบนคนบาป สามารถชำระเนื้อหนังให้บริสุทธิ์ได้ ¹⁴ มากยิ่งกว่านั้นสักเท่าไรเลือดของพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ โดยพระวิญญาณนิรันดร์ได้ถวายพระองค์เอง

แต่พระเจ้าเป็นเครื่องบูชาอันปราศจากตำหนิ จะได้ชำระใจวินิจฉัยผิด
และชอบของท่านทั้งหลายให้พ้นจากการประพบัติที่ตายแล้ว เพื่อจะได้ปฏิบัติพระเจ้าผู้มีชีวิตอยู่

หน้าที่ของพระเยซูในฐานะปุโรหิต

15 เพราะเหตุนี้พระองค์จึงเป็นคนกลางแห่งพันธสัญญาใหม่
เพื่อเมื่อมีผู้หนึ่งตายสำหรับที่จะไถ่การละเมิดของคนที่ได้ละเมิดต่อพันธสัญญาเดิมนั้นแล้ว
คนทั้งหลายที่ถูกเรียกแล้วนั้นจะได้รับมรดกอันนิรันดร์ตามคำสัญญา 16
เพราะว่าในกรณีที่เกี่ยวข้องกับหนังสือพินัยกรรม ผู้ทำหนังสือนั้นก็ต้องถึงแก่ความตายแล้ว 17
เพราะว่าเมื่อคนตายแล้วหนังสือพินัยกรรมนั้นจึงใช้ได้ มิฉะนั้นเมื่อผู้ทำยังมีชีวิตอยู่
หนังสือพินัยกรรมนั้นก็ใช้ไม่ได้ 18 เหตุฉะนั้นพันธสัญญาเดิมก็ไม่ได้ตั้งขึ้นไว้โดยปราศจากเลือด 19
เพราะว่าเมื่อโมเสสประกาศข้อบังคับทุกข้อแก่บรรดาประชากรตามธรรมบัญญัติแล้ว
ท่านจึงได้เอาเลือดลูกวัว และเลือดลูกแพะกับน้ำ และเอาขนแกะสีแดง
และต้นหุสบมาประพรมหนังสือม้วนนั้นกับทั้งบรรดาคนทั้งปวง 20 กล่าวว่า “นี่เป็นเลือดแห่งพันธสัญญา
ซึ่งพระเจ้าบัญญัติไว้แก่ท่านทั้งหลาย” 21
แล้วท่านก็เอาเลือดประพรมพลับพลา กับเครื่องใช้ทุกชนิดในการปฏิบัตินั้นเช่นเดียวกัน 22
และตามธรรมบัญญัติถือว่า เกือบทุกสิ่งจะถูกชำระด้วยโลหิต และถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้ว
ก็จะไม่มีการอภัยบาปเลย

ความจำเป็นในการชำระล้างแบบจำลอง

23 เหตุฉะนั้นจึงจำเป็นต้องชำระล้างแบบจำลองของสวรรค์ โดยใช้เครื่องบูชาอย่างนี้
แต่ว่าของจริงในสวรรค์นั้น ต้องชำระด้วยเครื่องบูชาที่ดีกว่าเครื่องบูชาเหล่านั้น 24
เพราะว่าพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ไม่ได้เข้าไปในสถานที่บริสุทธิ์ซึ่งสร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์
อันเป็นแบบจำลองจากของจริง แต่พระองค์ได้เข้าไปในสวรรค์นั่นเอง
และบัดนี้ได้ปรากฏจำเพาะพระเจ้าเพื่อเราทั้งหลาย 25 พระองค์ไม่ต้องทรงถวายพระองค์เองซ้ำอีก
เหมือนอย่างมหาปุโรหิตที่เข้าไปในที่บริสุทธิ์ทุกปี ๆ นำเอาเลือดซึ่งไม่ใช่โลหิตของตัวเองเข้าไปด้วย 26
มิฉะนั้นพระองค์คงต้องทนทุกข์ทรมานบ่อย ๆ ตั้งแต่สร้างโลกมา
แต่ว่าเดี๋ยวนี้พระองค์ได้ปรากฏในเวลาที่สุดนี้ครั้งเดียว
เพื่อจะได้กำจัดความบาปได้โดยถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชา 27
มีข้อกำหนดสำหรับมนุษย์ไว้แล้วว่าต้องตายคนหนึ่ง และหลังจากนั้นก็จะมีพิพากษาฉันใด 28
พระผู้เป็นพระศรีอาริย์จึงต้องถวายพระองค์เองคนหนึ่ง เพื่อจะได้รับเอาความบาปของคนเป็นอันมาก
แล้วพระองค์จะปรากฏครั้งที่สองปราศจากความบาปแก่บรรดาคนที่คอยพระองค์ให้เขาถึงความหลุดพ้นนั้น

ฮีบรู 10

การถวายเครื่องบูชาตามธรรมเนียมบัญญัติ

¹ โดยเหตุที่ธรรมเนียมบัญญัตินั้นได้เป็นแต่เงาของสิ่งที่ดีจะมาภายหลัง มิใช่ตัวจริงของสิ่งนั้นทีเดียว
ธรรมเนียมบัญญัตินั้นจะใช้เครื่องบูชาที่เขาถวายทุกปี ๆ เสมอมา
กระทำให้ผู้ถวายสักการบูชาจนถึงที่สะอาดหมดจดไม่ได้ ² เพราะถ้าเป็นเช่นนั้นได้
เขาคงได้หยุดการถวายเครื่องบูชาแล้วมิใช่หรือ?
เพราะถ้าผู้มัสการนั้นได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ครั้งหนึ่งแล้ว เขาคงจะรู้สึกว่ามีบาปอีกต่อไป ³
แต่การถวายเครื่องบูชาเป็นเหตุให้ระลึกถึงความบาปทุกปี ๆ ⁴
เพราะเลือดวัวผู้และเลือดแพะไม่สามารถชำระความบาปได้

พระเจ้าไม่ประสงค์เครื่องสัตว์บูชาอีกเลย

⁵ ดังนั้นเมื่อพระองค์เข้ามาในโลกแล้ว พระองค์ได้กล่าวว่า “
เครื่องสัตว์บูชาและเครื่องบูชาพระองค์ไม่ประสงค์ แต่พระองค์ได้จัดเตรียมกายสำหรับข้าฯ” ⁶
เครื่องเผาบูชาและเครื่องบูชาไถ่บาป พระองค์ไม่พอใจ” ⁷ แล้วข้าฯบอกว่า “ดูเถิด ข้าฯมาแล้ว พระเจ้าข้า
เพื่อจะกระทำตามใจของพระองค์” (ในหนังสือม้วนก็มีเขียนเรื่องของข้าฯ) ⁸ เมื่อพระองค์กล่าวดังนี้แล้วว่า
“เครื่องสัตว์บูชาและเครื่องบูชา และเครื่องเผาบูชาและเครื่องบูชาไถ่บาป พระองค์ไม่ประสงค์
และไม่พอใจ” ซึ่งเขาได้บูชาตามพระบัญญัตินั้น ⁹ แล้วพระองค์จึงกล่าวว่า “นี่แน่ะ ข้าฯมาแล้ว พระเจ้าข้า
เพื่อจะกระทำตามใจของพระองค์” พระองค์ยกเลิกระบบเดิมนั้นเสีย เพื่อจะตั้งระบบใหม่ ¹⁰
ตามใจของพระองค์นั้นเองที่เราทั้งหลายได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยการถวายร่างกายของพระเยซูผู้เป็นพระศรี

การถวายเครื่องบูชาของมหาปุโรหิต

¹¹ ฝ่ายปุโรหิตทุกคนก็ยืนปฏิบัติอยู่ทุกวัน ๆ และนำเอาเครื่องบูชาอย่างเดียวกันมาถวายเนื่อง ๆ
เครื่องบูชาเหล่านั้นจะยกเอาความบาปไปเสียไม่ได้เลย ¹² ฝ่ายพระองค์นี้
ครั้นถวายเครื่องบูชาเพราะความบาปเพียงหนเดียวซึ่งใช้ได้เป็นนิรันดร์ ก็ไปอยู่เบื้องขวาของพระเจ้า ¹³
ตั้งแต่นั้นไปพระองค์คอยอยู่จนถึงบรรดาศัตรูของพระองค์จะถูกปราบลงเป็นที่รองบาทของพระองค์ ¹⁴
เพราะว่าโดยการถวายบูชาหนเดียว
พระองค์ได้กระทำให้คนทั้งหลายที่ถูกชำระแล้วให้ถึงความสำเร็จเป็นนิรันดร์ ¹⁵
และพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ก็เป็นพยานให้แก่เราด้วย เพราะว่าพระองค์ได้กล่าวไว้แล้วว่า ¹⁶ “
นี่คือพันธสัญญาซึ่งเราจะทำกับเขาทั้งหลายภายหลังสมัยนั้น” องค์พระผู้เป็นเจ้ากล่าว “
เราจะบรรจุบัญญัติของเราไว้ในจิตใจของเขาทั้งหลาย และจะจารึกมันไว้ในดวงใจของเขาทั้งหลาย” ¹⁷

และจะไม่จดจำบาปและความชั่วช้าของเขาอีกต่อไป”¹⁸ ดังนั้นเมื่อมีการลบบาปแล้ว ก็ไม่มีการถวายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปอีกต่อไป

ขอให้เราเข้ามาใกล้และยึดไว้ให้มั่น

¹⁹ เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย เมื่อเรามีใจกล้าที่จะเข้าไปในสถานศักดิ์สิทธิ์โดยเลือดของพระเยซู
²⁰ ตามทางใหม่และเป็นทางที่มีชีวิต ซึ่งพระองค์ได้เปิดออกสำหรับเราทั้งหลายโดยม่านนั้น คือร่างกายของพระองค์²¹ และครั้งเรามีมหาปุโรหิตสำหรับประชากรของพระเจ้าแล้ว²² ก็ให้เราเข้ามาใกล้ด้วยใจจริง ด้วยความเชื่ออันเต็มเปี่ยม มีใจที่ถูกชำระให้พ้นจากการวินิจฉัยผิดและชอบที่ชั่วร้าย และมีกายที่ล้างชำระด้วยน้ำอันบริสุทธิ์²³ ให้เรายึดมั่นในความเชื่อที่เราทั้งหลายรับไว้นั้น โดยไม่หวั่นไหว (เพราะว่าพระองค์ผู้ประทานคำสัญญานั้นเป็นผู้สัตย์ซื่อ)²⁴ และให้เราพิจารณาดูกันและกัน เพื่อเป็นเหตุให้มีความเมตตา และกระทำการดี²⁵ ซึ่งเราเคยประหลัดกันนั้นอย่าให้หยุด เหมือนอย่างบางคนเคยกระทำนั้น แต่จงเตือนสติกันและกัน และให้มากยิ่งขึ้นเมื่อท่านทั้งหลายเห็นวันเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว

ความสัมพันธ์ของเครื่องบูชาไถ่บาปกับการกระทำ

²⁶ เมื่อเราได้รับความรู้เรื่องความจริงแล้ว แต่เรายังชินทำผิดอีก เครื่องบูชาไถ่บาปก็จะมีเหลืออยู่เลย²⁷ แต่จะมีความหวาดกลัวในการรอคอยการพิพากษาโทษและไฟอันร้ายแรง ซึ่งจะเผาผลาญบรรดาคนที่ขัดขวางนั้นเสีย²⁸ คนที่ได้ฝ่าฝืนธรรมนูญของโมเสสนั้น ถ้ามีพยานสักสองสามปาก ก็จะต้องตายโดยปราศจากความเมตตา²⁹ ท่านทั้งหลายคิดว่าคนที่เหยียบย่ำพระโอรัสของพระเจ้า และดูหมิ่นเลือดแห่งพันธสัญญาซึ่งชำระเขาให้บริสุทธิ์ว่าเป็นสิ่งชั่วช้า และประมาทต่อพระวิญญาณผู้ทรงพระคุณ ควรจะถูกลงโทษมากกว่านั้นสักเท่าใด³⁰ เพราะเรารู้จักพระองค์ผู้ได้กล่าวว่า “การแก้แค้นเป็นของเรา เราจะตอบสนอง องค์พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวไว้” และได้กล่าวอีกว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าจะพิพากษาประชากรของพระองค์”³¹ การตกอยู่ในอุ้งมือของพระเจ้าผู้มีชีวิตอยู่นั้นเป็นที่น่าหวาดกลัว

คำแนะนำไม่ให้ทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

³² แต่ท่านทั้งหลายจงระลึกถึงคราวก่อนนั้น หลังจากที่ท่านได้รับความสว่างแล้ว ท่านได้อดทนต่อความยากลำบากอย่างใหญ่หลวง³³ บางทีท่านก็ถูกประจานให้อับอายขายหน้า และถูกข่มเหง บางทีท่านก็ร่วมทุกข์กับคนที่ถูกข่มเหงนั้น³⁴ เพราะว่าท่านทั้งหลายมีใจเมตตาต่อข้าพเจ้า ในเมื่อข้าพเจ้าต้องถูกขังไว้ และเมื่อมีคนปล้นชิงเอาทรัพย์สินของของท่านไป ท่านก็ยอมให้ด้วยใจยินดี

เพราะท่านรู้แล้วว่า ท่านมีทรัพย์สมบัติที่ดีกว่าและถาวรกว่านั้นอีกในสวรรค์³⁵

เหตุฉะนั้นขออย่าได้ละทิ้งความไว้วางใจของท่าน ซึ่งมีบำเหน็จอันยิ่งใหญ่³⁶

ด้วยว่าท่านทั้งหลายต้องการความเพียร เพื่อว่าครั้งท่านกระทำตามใจของพระเจ้าจนกระทั่งสำเร็จได้

ท่านจะได้รับตามคำสัญญา³⁷ “เพราะอีกไม่นานพระองค์ผู้จะเดินทางมาก็จะเดินทางมาและจะไม่ชักช้า

³⁸ แต่คนบุญจะมีชีวิตดำรงอยู่ด้วยความเชื่อ และถ้าผู้ใดเสื่อมถอย

ใจของเราจะไม่มีความรักในคนนั้นเลย”³⁹

แต่เราทั้งหลายไม่อยู่ฝ่ายคนเหล่านั้นที่กลับถอยหลังถึงความพินาศ

แต่อยู่ฝ่ายคนเหล่านั้นที่เชื่อจนให้จิตวิญญาณถึงที่หลุดพ้น

ฮีบรู 11

คำนิยามของความเชื่อ

¹ บัดนี้ ความเชื่อคือความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นความรู้ที่มั่นคงว่า

สิ่งที่ยังไม่ได้เห็นนั้นมีจริง² โดยความเชื่อนี้เอง พวกบรรพบุรุษก็ได้รับการรับรองจากพระเจ้า³

โดยความเชื่อนี้เอง เราจึงเข้าใจว่า พระเจ้าได้สร้างโลกจักรวาลด้วยคำพูดของพระองค์

ดังนั้นสิ่งที่มองเห็นจึงเป็นสิ่งที่เกิดจากสิ่งที่ไม่ปรากฏให้เห็น

ความเชื่อของอาเบลและเอโนค

⁴ โดยความเชื่อ อาเบลนั้นจึงได้นำเครื่องบูชาที่ดีกว่าเครื่องบูชาของคาอินมาถวายแด่พระเจ้า

เพราะเหตุเครื่องบูชานั้นจึงมีพยานว่าท่านเป็นคนบุญ คือพระเจ้าเป็นพยานแก่ของถวายของท่าน

โดยความเชื่อนั้น แม้ว่าอาเบลตายแล้วท่านก็ยังพูดอยู่⁵ โดยความเชื่อ เอโนคจึงถูกรับขึ้นไป

เพื่อไม่ให้ท่านประสบกับความตาย ไม่มีผู้ใดพบท่าน เพราะพระเจ้ารับท่านไปแล้ว

ก่อนที่รับท่านขึ้นไปในนั้นมีพยานว่า ท่านเป็นที่พอใจของพระเจ้า⁶ แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้ว

จะเป็นที่พอใจของพระองค์ก็ไม่ได้เลย เพราะว่าผู้ที่มาหาพระเจ้าได้นั้นต้องเชื่อว่าพระองค์มีชีวิตอยู่

และพระองค์เป็นผู้ประทานบำเหน็จให้แก่ทุกคนที่ปลงใจแสวงหาพระองค์⁷ โดยความเชื่อ

เมื่อพระเจ้าเตือนโนอาห์ถึงเหตุการณ์ที่ยังไม่ปรากฏ ท่านมีใจเกรงกลัวจัดแจงเตือนาวา

เพื่อช่วยครอบครัวของท่านให้รอด และด้วยเหตุนี้เอง ท่านจึงได้ปรับโทษแก่โลก

และได้เป็นทายาทแห่งการเป็นคนบุญ ซึ่งเกิดมาจากความเชื่อ

ความเชื่อของอับราฮัมและนางซาร่าห์

⁸ โดยความเชื่อ เมื่ออับราฮัมถูกเรียกให้ออกเดินทางไปยังที่ซึ่งท่านจะรับเป็นมรดก ท่านได้เชื่อ

ฟังและได้เดินทางออกไปโดยหารู้ไม่ว่าจะไปทางไหน⁹ โดยความเชื่อ

ท่านได้พำนักในแผ่นดินแห่งคำสัญญานั้น เหมือนอยู่ในดินแดนแปลกถิ่น คืออาศัยอยู่ในเพิงพักกับอิชอัค

และยาโคบซึ่งเป็นทายาทด้วยกันกับท่านในคำสัญญาอันเดียวกันนั้น ¹⁰

เพราะว่าท่านได้คอยอยู่เพื่อจะได้เมืองที่มีรากฐาน ซึ่งพระเจ้าเป็นนายช่าง และเป็นผู้สร้างขึ้น ¹¹
โดยความเชื่อ นางซาร่าห์เองเช่นกัน จึงได้รับพลังตั้งครรภ์ และได้คลอดลูกเมื่อชรามากแล้ว

เพราะนางถือว่าพระองค์ผู้ใดให้คำสัญญานั้นเป็นผู้สัตย์ซื่อ ¹² เหตุฉะนั้น
คนเป็นอันมากดูความบนทอนฟ้า และดูเมล็ดทรายที่ชายทะเล ซึ่งนับไม่ได้ ได้เกิดแต่ชายคนเดียว
และชายคนนั้นก็เท่ากับคนที่ตายแล้วด้วย

ผลที่เกิดขึ้นจากความเชื่อ

¹³ บรรดาคนเหล่านี้ได้ตายไปในระหว่างที่เชื่ออยู่ ยังไม่ได้รับผลตามคำสัญญาทั้งหลายนั้น
แต่ได้แลเห็นคำสัญญาแต่ไกล ¹⁴ เพราะคนที่พูดอย่างนี้ก็แสดงให้เห็นชัดแล้วว่า
เขากำลังแสวงหาเมืองที่จะได้เป็นของเขา ¹⁵ และแท้จริงถ้าเขาคิดถึงบ้านเมืองที่เขาจากมานั้น
เขาก็คงจะมีโอกาสกลับไปได้ ¹⁶ แต่บัดนี้เขาปรารถนาที่จะอยู่ในเมืองที่ดีกว่านั้น คือเมืองสวรรค์
เหตุฉะนั้นพระเจ้าจึงไม่ได้ละอาย เมื่อเขาเรียกพระองค์ว่าเป็นพระเจ้าของเขา
เพราะพระองค์ได้จัดเตรียมเมืองหนึ่งไว้สำหรับเขาแล้ว

โดยความเชื่ออับราฮัมจึงได้รับคำสัญญา

¹⁷ โดยความเชื่อ เมื่ออับราฮัมถูกลองใจ ก็ได้ถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชา
นี่แหละผู้ได้รับคำสัญญานั้นไว้ก็ได้ถวายลูกชายคนเดียวของตน ¹⁸ คือลูกที่มีคำกล่าวไว้ว่า “
เขาจะสืบเชื้อสายของเจ้าทางสายอิสอัค” ¹⁹
ท่านเชื่อว่าพระเจ้ายูทฤษีสามารถให้อิสอัคเป็นขึ้นมาจากความตายได้
และท่านได้รับลูกชายคนนั้นกลับคืนมาอีก ประหนึ่งว่าลูกนั้นเป็นขึ้นมาจากตาย ²⁰ โดยความเชื่อ
อิสอัคได้อวยพรแก่ยาโคบ และเอซาว คือเกี่ยวกับเหตุการณ์ซึ่งจะเกิดขึ้นในภายหน้านั้น ²¹ โดยความเชื่อ
ยาโคบเมื่อจะตายได้อวยพรแก่ลูกชายทั้งสองของโยเซฟ
และได้นมัสการขณะที่ค้ำอยู่บนหัวไม้เท้าของท่าน ²² โดยความเชื่อ
โยเซฟเมื่อกำลังจะตายได้กล่าวถึงการที่ชนชาติอิสราเอลจะออกไป และได้มีคำสั่งไว้เรื่องกระดูกของท่าน

ความเชื่อของโมเสสและของพ่อแม่ของท่าน

²³ โดยความเชื่อ เมื่อโมเสสเกิดมาแล้ว พ่อแม่ได้ซ่อนท่านไว้ถึงสามเดือน
เพราะเห็นว่าเป็นเด็กรูปงาม และไม่ได้กลัวคำสั่งของฟาโรห์นั้น ²⁴ โดยความเชื่อ ครั้นโมเสสโตขึ้นแล้ว
ไม่ยอมให้เรียกว่าเป็นโอรสของธิดาฟาโรห์ ²⁵ ท่านเลือกการร่วมทุกข์กับประชากรของพระเจ้า
แทนการเรงสำราญในความบาป ²⁶
ท่านถือว่าความอภัยของพระเจ้าผู้เป็นพระศรีอาริย์ดีกว่าคลังทรัพย์ในประเทศอียิปต์
เพราะท่านหวังบำเหน็จที่จะได้รับนั้น ²⁷ โดยความเชื่อ ท่านได้ออกจากประเทศอียิปต์

โดยมิได้เกรงกลัวความกริ้วของฟาโรห์

เพราะท่านยอมทนอยู่เหมือนประหนึ่งได้เห็นพระองค์ผู้ไม่ปรากฏแก่ตา²⁸ โดยความเชื่อ
ท่านได้ถือเทศกาลปัสกา และพิธีประพรมเลือด
เพื่อไม่ให้เพศฆาตผู้ประหารลูกหัวปีมาถูกต้องพวกอิสราเอลได้

ความเชื่อของพวกอิสราเอล

²⁹ โดยความเชื่อ พวกอิสราเอลได้ข้ามทะเลแดงเหมือนกับว่าเดินบนดินแห้ง
แต่เมื่อพวกอียิปต์ได้ลองเดินข้ามคูบ่าง ก็จมน้ำตายหมด³⁰ โดยความเชื่อ
เมื่อพวกอิสราเอลล่อล่อกำแพงเมืองเยรีโคไว้ถึงเจ็ดวันแล้ว กำแพงเมืองก็พังลง³¹ โดยความเชื่อ
นางราห์หญิงโสเภณีจึงไม่ได้พินาศไปพร้อมกับคนเหล่านั้นที่ไม่ได้เชื่อ
เมื่อนางได้ต้อนรับคนสอดแนมนั้นไว้อย่างสันติ³² และข้าพเจ้าจะกล่าวอะไรต่อไปอีกเล่า
เพราะไม่มีเวลาพอที่จะกล่าวถึงกิเดโอน บาราค แซมสัน เยฟธ่า ดาวิด และซามูเอล
และศาสดาพยากรณ์ทั้งหลาย

ผลที่เกิดจากความเชื่อที่มีต่อพวกอิสราเอล

³³ โดยความเชื่อ ท่านเหล่านั้นจึงได้มีชัยเหนืออาณาจักรต่าง ๆ ได้ตั้งระบบความยุติธรรม
ได้รับพระสัญญา ได้ปิดปากสิงโต³⁴ ได้ดับไฟที่ไหม้อย่างรุนแรง ได้พ้นจากคมดาบ
ความอ่อนแอของท่านก็กลับเป็นความเข้มแข็ง มีกำลังความสามารถในการทำสงคราม
ได้ตีกองทัพประเทศอื่น ๆ ตกพ่ายไป³⁵
พวกผู้หญิงก็ได้รับคนพวกของนางที่ตายแล้วกลับฟื้นคืนชีวิตขึ้นมาอีก บางคนก็ถูกทรมาน
แต่ก็ไม่ยอมรับการปลดปล่อย เพื่อเขาจะได้รับการเป็นขึ้นมาจากความตายอันเป็นชีวิตที่ดีกว่า³⁶
บางคนถูกทดลองโดยคำเย้ายยและการอุบายดี และยังถูกล่ามโซ่และถูกขังคุกด้วย³⁷
บางคนถูกหินขว้าง บางคนก็ถูกล่อยเป็นท่อน ๆ บางคนถูกทดลอง บางคนก็ถูกฆ่าด้วยดาบ
บางคนเที่ยวสัญจรไปนุ่งห่มหนังแกะและหนังแพะ อดอยาก ทนทุกข์เวทนาและทนการเคี่ยวเข็ญ
³⁸ (โลกไม่สมกับคนเช่นนั้นเลย) เขาพเนจรไปในถิ่นทุรกันดารและตามภูเขา
และอยู่ตามถ้ำและตามโพรง³⁹ คนเหล่านั้นทุกคนมีชื่อเสียงดีโดยความเชื่อของเขา
แต่เขายังไม่ได้รับสิ่งที่สัญญาไว้⁴⁰ ด้วยว่าพระเจ้าจัดเตรียมการอย่างดีกว่าไว้สำหรับเราทั้งหลาย
เพื่อไม่ให้เขาทั้งหลายถึงที่สำเร็จนอกจากเรา

ฮีบรู 12

จงละทิ้งของหนักที่ถ่วงอยู่

¹ เหตุฉะนั้น ครั้นเรามีพยานพร้อมอยู่รอบข้างเช่นนี้แล้ว ก็ให้เราทิ้งของหนักทุกสิ่งถ่วงอยู่ และความผิดที่เราทำง่ายกระทำนั้น และการวิ่งแข่งกันที่กำหนดไว้สำหรับเรานั้น

ให้เราวิ่งด้วยความเพียรพยายาม ² หมายเอาพระเยซูเป็นผู้ริเริ่มความเชื่อ และผู้ทำให้ความเชื่อของเราสำเร็จ เพราะเห็นแก่ความยินดีที่มีอยู่ตรงหน้านั้น พระองค์ได้ทนเอากางเขน ถือว่าความละอายไม่เป็นสิ่งสำคัญอะไร และได้อยู่เบื้องขวาพระที่นั่งของพระเจ้าแล้ว

ผลที่ได้จากการที่พระเจ้าทดสอบ

³ ท่านทั้งหลายจงพิจารณาคิดถึงพระองค์

ผู้ได้ทนเอาการติเตียนนิินทาของคนบาปต่อพระองค์มากเท่าใด เพื่อท่านทั้งหลายจะารู้สึกท้อถอย ⁴

ท่านทั้งหลายยังไม่ได้รับสู้กับความบาปจนถึงเลือดตกยางออกเลย ⁵ และท่านได้ลืมคำเตือนนั้นเสีย ซึ่งได้เตือนท่านเหมือนกับเตือนลูกว่า “ลูกชายของเราเอ๋ย อย่าดูหมิ่นการทดสอบขององค์พระผู้เป็นเจ้า

และอย่าระอาใจเมื่อพระองค์ติเตียนท่านนั้น ⁶ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทดสอบผู้ที่พระองค์รัก

และเมื่อพระองค์รับผู้ใดเป็นลูก พระองค์ก็เขียนชื่อผู้นั้น” ⁷ ถ้าท่านทั้งหลายทนเอาการทดสอบ

พระเจ้าย่อมปฏิบัติต่อท่านเหมือนท่านเป็นลูก ด้วยว่ามีคนใดเล่าที่พ่อแม่ไม่ได้ทดสอบเขาบ้าง ⁸

แต่ถ้าท่านทั้งหลายไม่ได้ถูกทดสอบเช่นเดียวกับคนทั้งปวง ท่านก็ไม่ได้เป็นลูก แต่เป็นลูกที่ไม่มีพ่อ ⁹

อีกประการหนึ่ง เราทั้งหลายได้มีพ่อที่เป็นมนุษย์ที่ได้ทดสอบเรา และเราจึงได้นับถือพ่อนั้น ยิ่งกว่านั้นอีก

เราควรจะได้ยำเกรงบนอบต่อพ่อแห่งจิตวิญญาณและจำเรอชีวิตมิใช่หรือ ¹⁰

เพราะแท้จริงพ่อนั้นทดสอบเราเพียงชั่วเวลาเล็กน้อย ตามความเห็นดีเห็นชอบของเขาเท่านั้น

แต่พระองค์ได้ทดสอบเราเพื่อประโยชน์ของเรา เพื่อให้เราได้เข้าส่วนในความบริสุทธิ์ของพระองค์ ¹¹

ดังนั้นการทดสอบทุกอย่างเมื่อกำลังถูกอยู่เช่นนั้นไม่เป็นการชื่นใจเลย แต่เป็นการเศร้าใจ

แต่ภายหลังก็ทำให้เกิดผลเป็นความสุขสำราญแก่บรรดาคนที่ต้องทนอยู่นั้น คือความชอบธรรมนั่นเอง

คำตักเตือนมิให้เพิกเฉยต่อพระคุณของพระเจ้า

¹² เพราะเหตุนั้น จงยกมือที่อ่อนแรงขึ้น และจงให้หัวเข่าที่อ่อนล้ามีกำลังขึ้น ¹³

และจงกระทำทางที่เท้าของท่านจะเดินไปนั้นให้ตรงไป เพื่ออาการที่ทำให้ง่ายจะมีได้กำเริบขึ้น

แต่จะได้หายเป็นปกติ ¹⁴ จงอุตส่าห์ที่จะอยู่อย่างสงบสุขกับคนทั้งปวง และที่จะได้ใจบริสุทธิ์

ด้วยว่านอกจากนั้นไม่มีใครจะได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า ¹⁵

และจงระวังให้ดีเกรงว่าจะมีบางคนกำลังเสื่อมจากพระคุณของพระเจ้า

และเกรงว่าจะมีรากคมขึ้นแซมขึ้นมาทำให้เกิดความยุ่งยากแก่ท่าน

และเป็นเหตุให้คนเป็นอันมากเป็นมลทินไป¹⁶ และเกรงว่าจะมีคนกระทำความผิดประเวณี หรือคนประมาทเหมือนอย่างเอชาว ผู้ได้เอาสิทธิของบุตรหัวปีนั้นขายเสียเพราะเห็นแก่อาหารคำเดียว¹⁷ เพราะท่านทั้งหลายก็รู้อยู่แล้วว่า ต่อมาภายหลังเมื่อเอชาวอยากได้รับพรนั้นเป็นมรดก เขาก็ได้รับคำปฏิเสธ เพราะเขาไม่มีหนทางแก้ไขเลย ถึงแม้ว่าได้กลับใจแสวงหาจนน้ำตาไหล

¹⁸ ท่านทั้งหลายไม่ได้มาถึงภูเขาที่จะถูกต้องได้ และที่ได้ไหมไฟแล้ว และถึงที่ดำ ถึงที่มีดมืด และถึงที่ลมพายุ¹⁹ และถึงเสียงแตร และถึงเสียงพูดของพระเจ้า ซึ่งคนเหล่านั้นที่ได้ยินแล้วได้อ้อนวอนขอไม่ให้พูดแก่เขาอีก²⁰ (เพราะว่าข้อความที่บัญญัติไว้นั้นเขาทนไม่ได้ คือที่ว่า “ แม้แต่สัตว์ถ้าจะต้องภูเขานั้นก็ต้องถูกขว้างด้วยก้อนหินให้ตาย หรือแทงทะลุด้วยแหลนให้ตาย”²¹ สิ่งที่เห็นนั้นน่ากลัวจริง ๆ จนโมเสสเองก็กล่าวว่า “ข้าพเจ้ากลัวจนตัวสั่น”)

²² แต่ท่านทั้งหลายได้มาถึงภูเขาไซออน และมาถึงเมืองของพระเจ้าผู้มีชีวิตอยู่ คือกรุงเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์ และมาถึงที่ชุมนุมทูตสวรรค์มากมายเหลือที่จะนับได้²³ และมาถึงที่ชุมนุมที่ร่างเริ่มและมาถึงชุมนุมของลูกหัวปี ซึ่งมีชื่อจารึกไว้ในสวรรค์แล้ว และมาถึงพระเจ้าผู้พิพากษาคนทั้งปวง และมาถึงจิตวิญญาณของคนบุญซึ่งถึงความสมบูรณ์แล้ว²⁴ และมาถึงพระเยซูผู้เป็นศูนย์กลางแห่งพันธสัญญาใหม่ และมาถึงเลือดพระพรที่มีเสียงร้องที่ดีกว่าเสียงเลือดของอาเบล

²⁵ จงระวังให้ดี อย่าปฏิเสธไม่ยอมฟังพระองค์ผู้พูดนั้น เพราะว่าถ้าเขาเหล่านั้นที่ปฏิเสธไม่ยอมฟังคำเตือนของพระองค์ที่พื้นแผ่นดินโลกไม่ได้ฟังโทษ ถ้าเราเมินหน้าจากพระองค์ผู้เตือนจากสวรรค์ เราทั้งหลายก็จะไม่ได้พ้นโทษมากยิ่งขึ้นอีก²⁶ เสียงของพระองค์ครานั้นได้บันดาลให้แผ่นดินหวั่นไหว แต่บัดนี้พระองค์ได้สัญญาไว้ว่า “ อีกครั้งหนึ่งเราจะกระทำให้หาวดหวั่นไหว มิใช่แผ่นดินโลกแห่งเดียว แต่ทั้งสวรรค์ด้วย”²⁷ และถ้อยคำที่กล่าวไว้ว่า “อีกครั้งหนึ่ง” นั้น แสดงว่าสิ่งที่หวั่นไหวนั้นจะถูกกำจัดเสีย เหมือนกับสิ่งที่สร้างให้มีขึ้น เพื่อให้สิ่งที่ไม่หวั่นไหวคงเหลืออยู่²⁸ เหตุฉะนั้น ครั้นเราได้อาณาจักรที่ไม่หวั่นไหวมาแล้ว ก็ให้เรารับพระคุณ เพื่อเราจะได้ปฏิบัติพระเจ้าตามชอบใจของพระองค์ ด้วยความเคารพและยำเกรง²⁹ เพราะว่าพระเจ้าของเรานั้นเป็นไฟที่เผาผลาญ

ฮีบรู 13

คำขอร้องให้กระทำในฐานะที่เป็นลูกของพระเจ้า

¹ จงให้ความรักฉันพี่น้องมีอยู่ต่อกันเสมอไป ² อย่าละเลยที่จะต้อนรับแขกแปลกหน้า เพราะว่าโดยการกระทำเช่นนั้น บางคนก็ได้ต้อนรับทูตสวรรค์โดยไม่รู้ตัว ³ จงระลึกถึงคนเหล่านั้นที่ถูกจำจองอยู่ เหมือนหนึ่งว่าท่านทั้งหลายก็ถูกจำจองอยู่กับเขา จงระลึกถึงคนทั้งหลายที่ถูกเคี้ยวเชื้ญ เหมือนหนึ่งว่าเป็นตัวของท่านเองซึ่งมีร่างกายเหมือนอย่างเขาด้วย ⁴ จงให้การสมรสเป็นที่นับถือแก่คนทั้งปวง และให้ที่นอนปราศจากมลทิน แต่คนที่ล่วงประเวณีและคนที่มีก๊กนั้น พระเจ้าจะพิพากษาโทษเขา ⁵ ท่านจงอย่าเป็นคนรักเงิน จงพอใจในสิ่งที่ท่านมีอยู่ เพราะว่าพระเจ้าได้กล่าวไว้แล้วว่า “เราจะไม่ปล่อยเจ้าไว้หรือไม่ทอดทิ้งเจ้าเลย ⁶ เพื่อว่าเราทั้งหลายจะกล่าวด้วยใจกล้าว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นพระเจ้าผู้ช่วยของข้าฯ ข้าฯจะไม่กลัว มนุษย์จะทำอะไรแก่ข้าฯได้เล่า’”

จงเอาใจใส่ผู้รับใช้ที่รับใช้ท่ามกลางเรา

⁷ ท่านทั้งหลายจงระลึกถึงคนเหล่านั้นที่รับใช้ท่านอยู่ ผู้ซึ่งได้ประกาศพระคำของพระเจ้าแก่ท่าน และจงพิจารณาคุณผลงานของเขา แล้วจงตามอย่างความเชื่อของเขา ⁸ พระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ยังเหมือนเดิมในเวลาวานนี้ และเวลาวันนี้ และต่อ ๆ ไปเป็นนิกาล ⁹ อย่าหลงไปตามคำสอนต่าง ๆ ที่แปลก ๆ เพราะว่าเป็นการติดอยู่แล้วที่จะให้กำลังใจเข้มแข็งขึ้นด้วยพระคุณ ไม่ใช่ด้วยอาหารการกิน ซึ่งไม่เคยเป็นประโยชน์แก่คนที่หลงติดอยู่เลย ¹⁰ เรามีแท่นบูชาแท่นหนึ่ง และคนที่รับใช้ในพลับพลานั้น ไม่มีสิทธิที่จะกินของจากแท่นนั้นได้ ¹¹ เพราะซากของสัตว์เหล่านั้นที่มหาปุโรหิตได้อาเลียดเข้าไปในสถานบริสุทธิ์เพื่อเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปนั้น ก็ต้องเอาไปเผาเสียนอกค่าย

การกระทำของพระเยซูเพื่อคนของพระองค์

¹² เหตุฉะนั้น พระเยซูก็ได้ทนทุกข์ทรมานภายนอกประตูเมืองเช่นเดียวกัน เพื่อชำระประชากรให้บริสุทธิ์ด้วยเลือดของพระองค์ ¹³ เพราะฉะนั้น ให้เราทั้งหลายออกไปหาพระองค์ภายนอกค่ายนั้น และยอมรับคำดูหมิ่นเหยียดหยามเพื่อพระองค์ ¹⁴ เพราะว่าที่นี่เราไม่มีเมืองที่ถาวร แต่ว่าเราแสวงหาเมืองที่จะมีในภายหน้า ¹⁵ เหตุฉะนั้น ให้เราถวายค่ายกองสรเสริญ เป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้าตลอดไปโดยทางพระองค์นั้น คือกล่าวขอบพระคุณพระนามของพระองค์ ¹⁶ แต่อย่าลืมที่จะทำการดี และที่จะแบ่งปันข้าวของซึ่งกันและกัน เพราะเครื่องบูชาอย่างนั้นเป็นที่พอใจของพระเจ้า

ข้อปฏิบัติเมื่ออยู่ร่วมกันในชุมชนของพระเจ้า

17 ท่านทั้งหลายจงยอมเชื่อฟังและยอมอยู่ในคำของคนเหล่านั้นที่รับใช้ท่าน ด้วยว่าท่านเหล่านั้นคอยระวังคุณแลจิตวิญญาณของท่าน เหมือนกับผู้ที่จะต้องรายงาน เพื่อเขาจะได้ทำการนี้ด้วยความชื่นใจ ไม่ใช่ด้วยความเศร้าใจ

เพราะที่ทำดังนั้นก็จะเป็นประโยชน์อะไรแก่ท่านทั้งหลาย 18 จงอธิษฐานเพื่อเรา เพราะเราแน่ใจว่า เรามีใจวินิจฉัยผิดและชอบคืออยู่แล้ว และปรารถนาที่จะปฏิบัติอย่างซื่อสัตย์ในทุกอย่าง 19 และข้าพเจ้าวิงวอนท่านมากยิ่งขึ้นให้ทำเช่นนั้น เพื่อข้าพเจ้าจะได้กลับคืนไปอยู่กับท่านโดยเร็ว

คำอวยพรในตอนสุดท้าย

20 บัดนี้ขอพระเจ้าแห่งสันติภาพและสันติสุข ผู้ทรงบันดาลให้พระเยซูเจ้าของเราเป็นขึ้นมาจากความตาย คือผู้เลี้ยงแกะที่ยิ่งใหญ่ โดยเลือดแห่งพันธสัญญาอันรั้นครั้งนั้น 21 พระองค์ได้ทำให้ท่านทั้งหลายสมบูรณ์ในการดีทุกอย่าง เพื่อจะได้ปฏิบัติตามใจของพระองค์ และทำงานในท่านทั้งหลายให้เป็นที่ยชอบในสายตาของพระองค์โดยพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ ขอสง่าราศีจงมีแด่พระองค์สืบ ๆ ไปเป็นนิรันดร์ สาธุ

คำขอในตอนสุดท้าย

22 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านให้เพียรฟังคำเตือนสตินี้ เพราะข้าพเจ้าได้เขียนจดหมายมาถึงท่านทั้งหลายเพียงไม่กี่คำเท่านั้น 23 ท่านทั้งหลายจงรู้ด้วยว่า ทิโมธีน้องชายของเรา ได้รับการปล่อยเป็นอิสระแล้ว ถ้าเขามาถึงเร็ว ข้าพเจ้าก็จะมาพบท่านทั้งหลายพร้อมกับเขา 24 ขอฝากความคิดถึงมายังท่านเหล่านั้นที่รับใช้ท่าน และวิมุตติชนทั้งปวง พวกพี่น้องที่เป็นชาวอิตาลีก็ฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลายด้วย 25 ขอพระคุณจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด สาธุ